

ชั้นที่ 1 โศกนาฏกรรม ‘หนองบัวลำภู’ รัฐต้นตอ ‘ศูนย์ชุมชน’ แก้ปัญหาเสพติด มาถูกทาง แต่...?

หัวข้อ : หลักธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งภาครัฐ - เอกชน

วันที่และเวลาที่เผยแพร่ : 2 พฤศจิกายน 2565 เวลา 09.14 น.

สำนักข่าวอิศรา
INVESTIGATIVE OF THAILAND

หน้าแรก | ติดต่อเรา | เกี่ยวกับเรา | ศูนย์ข่าวภาคใต้ | ศูนย์ข่าวเพื่อชุมชน | ศูนย์ข่าวสารนโยบายสาธารณะ | ศูนย์ข่าวสืบสวน

หน้าแรก / ISRANEWS / รายงาน-สลับ

โศกนาฏกรรม ‘หนองบัวลำภู’ รัฐต้นตอ ‘ศูนย์ชุมชน’ แก้ปัญหาเสพติด มาถูกทาง แต่...?

🕒 วันพุธ ที่ 02 พฤศจิกายน 2565 เวลา 09:14 น. | 📍 isranews | **HITS** 955 views

[f Share](#) [Tweet](#) [Share](#) [...](#)

"...น่าสังเกตว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาในประเด็น ผู้ก่อเหตุเป็นเจ้าหน้าที่รัฐระดับผู้น้อย ถูกแรงกดดันจากผู้บังคับบัญชาระดับสูง อันเป็นผลพวงมาจากปัญหาเรื่องธรรมาภิบาลเกี่ยวกับการอำนาจในระบบโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยงานทหารและตำรวจ ภายใต้แนวทางและแผนงานแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ถูกเผยแพร่ในปัจจุบัน ดูเหมือนจะยังไม่ได้ถูกระบุถึงอย่างเป็นทางการเป็นรูปแบบมากนักในช่วงที่ผ่านมา..."

ผ่านมาแล้วเกือบ 1 เดือน

สำหรับเหตุการณ์โศกนาฏกรรมที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยสวรรค์ อำเภอากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ถูกระบุว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติดในประเทศไทย

ทั้งนี้ ในประเด็นเกี่ยวกับการวางมาตรการป้องกันปัญหาเรื่องนี้ ไม่ให้เกิดเหตุซ้ำรอยขึ้นมาได้อีก ที่ผ่านมามีความเคลื่อนไหวอย่างเป็นรูปธรรมจากหลายฝ่าย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของกระทรวงมหาดไทย ที่มีการจัดทำแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อสั่งการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นแนวทางในการทำงานอย่างเคร่งครัด อาทิ การบำบัดรักษาเสพติดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ร่วมกันขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแบบบูรณาการเชิงรุกโดยใช้กลไก ในส่วน 2 ส่วนหลัก คือ

1. การจัดตั้งศูนย์คัดกรองเพื่อคัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติดภาวะความเสี่ยงทางสุขภาพกาย สุขภาพจิต รวมถึงปัญหาด้านสังคมที่เกี่ยวข้องกับการติดยาเสพติด และวิเคราะห์จากระดับความรุนแรง และวางแผนการดูแลบำบัดรักษาหรือการส่งต่อที่เหมาะสม รวดเร็ว ปลอดภัย โดยถือปฏิบัติตามประมวลกฎหมายยาเสพติดและอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
2. จัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสภาพสังคม เพื่อให้การสงเคราะห์สนับสนุนให้ผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ผ่านการบำบัดรักษาได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านที่อยู่อาศัย การศึกษา อาชีพ ตลอดจนการติดตามดูแลช่วยเหลือจนสามารถกลับมาดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างปกติ โดยถือปฏิบัติตามประมวลกฎหมายยาเสพติดและอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง

ส่วนด้านการป้องกันยาเสพติด มีการระบุให้ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของหมู่บ้าน และชุมชน ในการสร้างภูมิคุ้มกัน การเฝ้าระวัง การค้นหา การรักษา การให้โอกาส การดูแลและช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ขณะที่การใช้จ่ายงบประมาณก็มีการระบุให้ตั้งงบประมาณ ในเทศบัญญัติ และข้อบัญญัติ ตามนโยบายของรัฐบาลและกระทรวงมหาดไทย ด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใดไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ให้พิจารณาโอนงบประมาณรายจ่ายรายการที่มีความจำเป็นน้อยกว่า มาตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่ โดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์กรส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2564 หากไม่สามารถโอนงบประมาณมาตั้งเป็นรายการใหม่ได้ อาจขอยกเว้นต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย นำเงินสะสมมาใช้จ่ายได้ ตามข้อ 4 ประกอบกับ ข้อ 89 แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนได้ ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 1268/2563 ลงวันที่ 19 พ.ค. 2563

ที่สำคัญให้รายงานผลการดำเนินงานดังกล่าวพร้อมทั้งข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ทาง Google Form ทุกวันที่ 5 ของเดือน โดยเริ่มครั้งแรกวันที่ 21 ต.ค. 2565

อย่างไรก็ดี จากแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกระทรวงมหาดไทย ที่กำหนดไว้ ทำให้มีคำถามสำคัญตามมามีว่า สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อันนำไปสู่เหตุการณ์โศกนาฏกรรมที่ผ่านมาได้จริงหรือ ?

ดร. นิษานท์ สิงหนาทงกูร อาจารย์สำนักวิชานวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ดร. นิขานท์ สิงหพุทธางกูร อาจารย์สำนักวิชานวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ให้มุมมองต่อแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดของกระทรวงมหาดไทยที่ออกมาดังกล่าวกับ**สำนักข่าวอิสรา** (www.isranews.org) ว่า ที่ผ่านมาแนวทางการจัดการปัญหายาเสพติดของประเทศไทย มีกลไกแก้ไขปัญหาลากหลายรูปแบบ อาทิ สมัยรัฐบาลทักษิณมีการใช้ความรุนแรงในการจัดการปัญหา สมัยรัฐบาลอภิสิทธิ์มีแนวทาง 'มองผู้เสพ เป็นผู้ป่วย' และมีการปรับโครงสร้างระบบของรัฐ โดยมีแบ่ง ป.ป.ส. ทั้งระดับส่วนกลาง ระดับภูมิภาค และระดับจังหวัด

ส่วนในรัฐบาลประยุทธ์ มีแนวทางแก้ไขปัญหายา มองผู้เสพ เป็นผู้ป่วย เช่นเดียวกัน แต่มีการแก้กฎหมายให้ ผู้เสพเข้าถึงการรักษา หรือบำบัดในโรงพยาบาลของรัฐได้ รวมถึงส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้เสพยาหลังได้รับการบำบัด ด้วยช่วยเหลืออาชีพ พัฒนาทักษะ และเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

ดร. นิขานท์ กล่าวอีกว่า แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่กระทรวงมหาดไทยจัดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น มีลักษณะเป็นการจัดการที่เสนอถูกต้องแล้ว แต่เพียงยังไม่เป็นรูปธรรม และไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูชุมชน ที่ยังไม่มีแบบแผนกลไกให้ชุมชนออกแบบกลไกตามที่ชุมชนต้องการ และหน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบ ดูแล หรือเกี่ยวข้องกับแนวทางดังกล่าวมีเพียง กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข และ ป.ป.ส. เป็นหลัก ถ้าจะมีแนวทางการจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูชุมชน ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตเข้ามาเป็นส่วนกลาง หรือเสาหลักในการจัดตั้งร่วมด้วย

ดร. นิขานท์ ยังกล่าวย้ำอีกว่า แนวทางดังกล่าวยังเน้นเรื่องงบประมาณมากเกินไป อย่างไม่เห็น ถ้าเกิดว่าองค์กรใดที่ไม่ได้ตั้งงบหรือไม่มีงบ ให้ไปขอยกจากหน่วยงานอื่นได้ แสดงให้เห็นว่า รัฐไม่ได้มีแผนการดำเนินงานงบประมาณในการแก้ไขหรือปกป้องปัญหานี้มาตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งอาจจะส่งผลให้แนวทางดังกล่าว ขาดตอน หรือขาดความต่อเนื่องได้

ดังนั้นแนวทางการทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของกระทรวงมหาดไทย เป็นยุทธศาสตร์การจัการระดับโครงสร้างจากด้านบน ไม่ได้เน้นเป็นการปรับโครงสร้างด้านล่าง (Bottom Up Approach) ส่งผลให้ปัญหายังคงวนเวียนอยู่เหมือนเดิม เช่น ผู้ที่เคยติดยาเสพติดแล้วเมื่อเข้าสู่กระบวนการบำบัดยาเสพติดของรัฐแล้วกลับมาอยู่ในสังคม ทำให้ถึงกลับมาติดยาเสพติดอีก ? ซึ่งปัญหาดังกล่าวสามารถแบ่งออกเป็นปัญหาใจกลาง และปัญหาประกอบ

ปัญหาใจกลาง

1. ชุมชนไม่มีพื้นฐานการยอมรับผู้หายจากอาการติดยาเสพติด
2. ในชุมชนยังมีผู้ที่ติดยาเสพติดอยู่
3. ชุมชนไม่มีโครงสร้างในการรับมือปัญหายาเสพติดที่เป็นระบบ มีเพียงแต่การป้องกัน ปราบปราม และเฝ้าระวังเท่านั้น
4. มีบุคลากรไม่เพียงพอต่อการรับมือปัญหายาเสพติด ทั้งคนในชุมชน และคนของภาครัฐ

ปัญหาประกอบ

1. การพัฒนาชุมชนที่ยังยั่งยืน
2. ความไม่เท่าเทียมกันในการพัฒนาชุมชน
3. ปัญหาทางเศรษฐกิจ ไม่มีอาชีพรองรับ
4. การกระจายอำนาจที่ไม่ดี และบทบาทของชุมชนที่อ่อนแอ
5. ไม่มีกรดูแลผู้ป่วยกลับสู่ชุมชนด้วยการมีอาชีพ รองรับในสังคม

ดร.นิขานท์ ยังได้เสนอแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้มีแบบแผนยุทธศาสตร์ที่เน้นปรับโครงสร้างจากด้านล่าง ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

1. การจัดการปัญหาในระยะสั้น เช่น มีการจัดตั้งศูนย์คัดกรองเพื่อคัดกรองและประเมินความรุนแรงของการติดยาเสพติด มีการบำบัด ส่งรักษาผู้ที่ติดยาเสพติด มีการรับฟัง หรือเปิดใจกับปัญหาของผู้ที่ติดยาเสพติด และการลดการใช้ความรุนแรง
2. การจัดการปัญหาในระยะกลาง เช่น มีแบบแผนปรับโครงสร้างระดับชุมชนที่ชัดเจน ในเมื่อรัฐไทยมี ป.ป.ส. ในระดับส่วนกลาง หรือส่วนจังหวัด ดังนั้นชุมชนควรที่จะมี สภาชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาคความขัดแย้ง ความรุนแรง และยาเสพติด เช่นเดียวกัน
3. การจัดการปัญหาในระยะยาว เช่น สนับสนุนงบประมาณในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะและต่อเนื่อง และมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรของต่างประเทศในการจัดการปัญหายาเสพติด อาทิ มีการจัดอบรมผลิตบุคลากรจากชุมชนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด อย่างเป็นระบบ

อีกทั้ง รัฐไทยควรส่งเสริมให้ชุมชนมีการจัดตั้ง 'ชุมชนรับมือความขัดแย้ง ความรุนแรง และปัญหายาเสพติด' โดยมีทั้งระดับหมู่บ้าน, ตำบล, อำเภอ, และจังหวัด โดยอาจจะให้ชุมชนตัวอย่าง เพื่อให้อีกชุมชนหนึ่งมาศึกษาดูงาน แล้วนำไปปรับใช้กับชุมชนตัวเองได้

“สุดท้ายแล้ว รัฐไทยควรมีแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ที่เริ่มจากภาคชุมชนเป็นหลัก เพื่อให้สังคมนี้ ไม่ควรมีคนตายจากยาเสพติดอีก” ดร.นิษานท์ กล่าว

ดร.ดุลยภาค ปรีชารัชช รองผู้อำนวยการสถาบันเอเชียตะวันออก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ขณะที่ **ดร.ดุลยภาค ปรีชารัชช** รองผู้อำนวยการสถาบันเอเชียตะวันออก และอาจารย์โครงการเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้ตั้งข้อสังเกตแนวทางดังกล่าวของกระทรวงมหาดไทยว่า ที่ผ่านมาแนวทางการแก้ไขปัญหาเสพติดของรัฐไทย ขาดการบูรณาการกันของหน่วยงานภาครัฐ อีกทั้งไม่มีความจริงจังเด็ดขาดในการบังคับใช้กฎหมายในการจัดการกับผู้ที่มีความเชื่อมโยงกับยาเสพติด

“แนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าว สามารถแก้ไขได้ประมาณหนึ่ง แต่เป็นการแก้ปัญหาโดยอยู่ปลายทาง ความจริงแล้วถ้าให้ครบถ้วนกระบวนการ ควรเริ่มตั้งแต่ต้นทางของการผลิตยาเสพติด ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ตามชายแดนประเทศไทย” ดร.ดุลยภาคระบุ

ดร.ดุลยภาค กล่าวอีกว่า รัฐไทยต้องมีการจัดประเภทของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากยาเสพติด อาทิ ชุมชนตามแนวชายแดน โดยเฉพาะชายแดนภาคเหนือที่ติดกับประเทศเมียนมา และลาว ชุมชนตามเส้นทางขนส่งยาเสพติด และชุมชนที่เป็นแหล่งพักยาเสพติด โดยให้ทำเป็นจุดแผนที่ขึ้นมา แล้วดูว่าจุดไหนเป็นจุดที่ควรจะให้มีความสำคัญแรก ๆ หรือเป็นจุดที่มีความเสี่ยงของยาเสพติดและรัฐไทยควรเข้าถึงข้อมูลแหล่งตั้งต้นในการผลิตยาเสพติด โดยเฉพาะ ‘กลุ่มหรือกองกำลังที่อยู่ตามชายแดนที่ผลิตและส่งยาเสพติดเข้ามาในประเทศไทย’ ที่ต้องการเงินจัดซื้อเข้ากลุ่มของตนเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้กำลังการผลิตยาเสพติดสูงขึ้น จนกลายเป็นระดับอุตสาหกรรม ในเมื่อผลิตได้มาก เวลาแจกจ่ายมาสู่ตลาดภายนอก มันทำให้ราคายาเสพติดลดลงกว่าเมื่อก่อนมาก เมื่อราคายาเสพติดไม่สูงมาก โอกาสที่คนที่จะครอบครองหรืออยากจะลองเสพก็มีมากขึ้นเช่นเดียวกัน ดังนั้นรัฐไทยควรมียุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามชายแดนด้วย

สำหรับข้อเสนอแนะในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างเป็นระบบนั้น

ดร.ดุลยภาค ระบุว่า ข้อเสนอหนึ่ง รัฐไทยควรตั้งคณะกรรมการในการศึกษา และเสนอยุทธศาสตร์ปราบปรามยาเสพติดในระดับชาติ โดยต้องบูรณาการหลากหลายหน่วยงานเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างครบวงจร อาทิ กระทรวงยุติธรรม ระบบชั้นศาล สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) กระทรวงศึกษาธิการ สภาความมั่นคงแห่งชาติ และกระทรวงกลาโหมทุกหน่วย ตั้งแต่ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ มีหน้าที่สอดส่องจุดพักยาเสพติด รวมถึงสกัดเส้นทางลำเลียงยาเสพติดทุกช่องทาง

ข้อเสนอที่สอง รัฐไทยจำเป็นต้องมีการดำเนินนโยบายที่รู้สึกข้อมูล ของการผลิตยาเสพติดของกลุ่มหรือกองกำลังที่อยู่ตามชายแดนของประเทศไทย เช่น ในประเทศเมียนมา ‘กลุ่มกองทัพสหรัฐว่า’ ซึ่งในวันนี้และในอนาคต จะมีแนวโน้มก่อตั้งรัฐว้าขึ้น ดังนั้นกองทัพดังกล่าวจึงต้องการเงินจำนวนมาก จึงทำให้กองทัพว่าเพิ่มกำลังการผลิตยาเสพติดมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นรัฐไทยควรดำเนินนโยบายที่เป็นเชิงรุกมากขึ้น ไม่ใช่ตั้งรับอยู่ตลอด เวลา เช่น เข้าไปเจรจาหรือกดดันให้ลดการผลิต เป็นต้น

ข้อเสนอที่สาม หน่วยงานภาครัฐของไทย ที่เป็นหน่วยงานที่ครอบครองอาวุธ และเป็นหน่วยงานที่ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ทหาร เป็นต้น จากโศกนาฏกรรมหนองบัวลำภู เราสามารถเห็นได้ว่าบุคคลที่ก่อการเป็นคนที่อยู่ในเครื่องแบบ และครอบครองอาวุธปืน อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ดังนั้นรัฐไทยต้องลดปริมาณในการครอบครองอาวุธปืน หรือมีกฎระเบียบที่เข้มงวดขึ้น สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถือครองอาวุธปืนไม่ให้มายังเรียกรวดกับประชาชนผู้บริสุทธิ์

ดร. ดุลยภาค ยังย้ำถึงปัญหาสำคัญต่อเรื่องนี้ ว่า "ที่สำคัญจากเหตุการณ์โศกนาฏกรรมหนองบัวลำภู รวมถึงโศกนาฏกรรมกราดยิงที่เทอร์มินอล 21 โคราช กรณีดังกล่าว ผู้ก่อเหตุเป็นเจ้าหน้าที่รัฐระดับผู้น้อย ที่มียศไม่สูงมาก เหตุผลอาจจะมาจากแรงกดดันจากผู้บังคับบัญชาระดับสูง ปัญหาภายในองค์กร หรือ โครงสร้างของหน่วยงาน ที่ทำให้ผู้ก่อเหตุเครียดทางจิตวิทยาสูงเป็นพิเศษ และระบายออกมาเป็นการกระทำดังกล่าว ในกรณีอาจจะแก้ไขได้เบื้องต้น คือ ยึดบุคลากรทางจิตวิทยามาช่วย หรือเปิดรับสมัครตำแหน่ง นายทหาร หรือตำรวจที่เป็นสายจิตวิทยา เพื่อบำบัดสภาพจิตใจของเจ้าหน้าที่ระดับผู้น้อยในหน่วยงานเหล่านี้"

น่าสังเกตว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาในประเด็น ผู้ก่อเหตุเป็นเจ้าหน้าที่รัฐระดับผู้น้อย ที่มียศไม่สูงมาก ถูกแรงกดดันจากผู้บังคับบัญชาระดับสูง อันเป็นผลพวงมาจากปัญหาเรื่องธรรมาภิบาลเกี่ยวกับการอำนาจในระบบโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยงานทหารและตำรวจ ตามที่ดร. ดุลยภาคเสนอ อันเป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของ โศกนาฏกรรมหลายครั้ง ภายใต้แนวทางและแผนงานแก้ไขปัญหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ถูกเผยแพร่ในปัจจุบัน ดูเหมือนจะยังไม่ได้ถูกระบุถึงอย่างเป็นทางการมากนักในช่วงที่ผ่านมา

อันนำไปสู่คำถามสำคัญที่ว่า แนวทางและแผนงานแก้ไขปัญหาของหน่วยงานรัฐที่ออกมาเกี่ยวกับเรื่อง ถูกจุด ตรงประเด็น ครบถ้วนทุกเรื่อง ไม่ซุกปัญหาไว้ได้พร้อมแล้วจริงๆ หรือ?

#กดคลิก ติดตาม ส่งแชร์ข่าวอิศรา ได้ที่นี่ <https://www.facebook.com/isranewsfanpage>

อันดับ 2 ไทยติดอันดับ 47 ประเทศที่มีความรุนแรงมากสุดในโลก ดันตั้งสมัชชาแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง

หัวข้อ : นโยบายสาธารณะ เน้นการมีส่วนร่วม และการตรวจสอบของประชาชน

วันที่และเวลาที่เผยแพร่ : 29 พฤศจิกายน 2565 เวลา 15.05 น.

สำนักข่าวอิศรา
INVESTIGATIVE OF THAILAND

ค้นหา

หน้าแรก ติดต่อเรา เกี่ยวกับเรา ศูนย์ข่าวภาคใต้ ศูนย์ข่าวเพื่อชุมชน ศูนย์ข่าวสารนโยบาย

หน้าแรก / ISRANEWS

ไทยติดอันดับ 47 ประเทศที่มีความรุนแรงมากสุดในโลก ดันตั้งสมัชชาแก้ปัญหาเชิงโครงสร้าง

🕒 วันอังคาร ที่ 29 พฤศจิกายน 2565 เวลา 15:05 น. 👤 isranews **HITS** 382 views

f Share

🐦 Tweet

💬 Share

⋮

“...มูลค่าความเสียหายจากความรุนแรงของไทย อยู่ลำดับที่ 135 โดยมีผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความรุนแรงมูลค่า 88,331.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าความเสียหาย 52,692.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยคิดเป็นมูลค่าความเสียหายต่อคน คือ 761.6 ดอลลาร์สหรัฐ หรือคิดเป็น 4% ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมในประเทศ (GDP)...”

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังประสบกับปัญหาความรุนแรงในหลายมิติและหลากหลายรูปแบบมาอย่างต่อเนื่อง และทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงต่อร่างกาย เพศ จิตใจ และทางสังคม ทั้งในความรุนแรงที่ปรากฏเด่นชัดต่อสาธารณะ เช่น การฆ่าตัวตาย การก่ออาชญากรรมการปล้น ฆ่า การสังหารหมู่ การทะเลาะตีกันของวัยรุ่นที่พบว่า สถานการณ์ความรุนแรงในสถานศึกษามีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้เด็กและเยาวชนเกิดการเรียนรู้อย่างซึมซับความรุนแรง

สำหรับความรุนแรงที่เกิดขึ้นเป็นหนึ่งในปัญหาที่มีผลกระทบต่อครอบครัวและสังคมเป็นอย่างมาก สาเหตุส่วนใหญ่มาจากความสัมพันธ์ในครอบครัว สิ่งแวดล้อม และการใช้สารกระตุ้น เช่น แอลกอฮอล์ สารเสพติด

จากการจัดอันดับประเทศที่มีความสงบสุขของโลกในปี 2565 ดัชนีสันติภาพโลก (Global Peace Index) พบว่า ประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 103 จากจำนวน 163 ประเทศ และเป็นประเทศที่มีความรุนแรงในลำดับที่ 47 จากจำนวน 163 ประเทศ

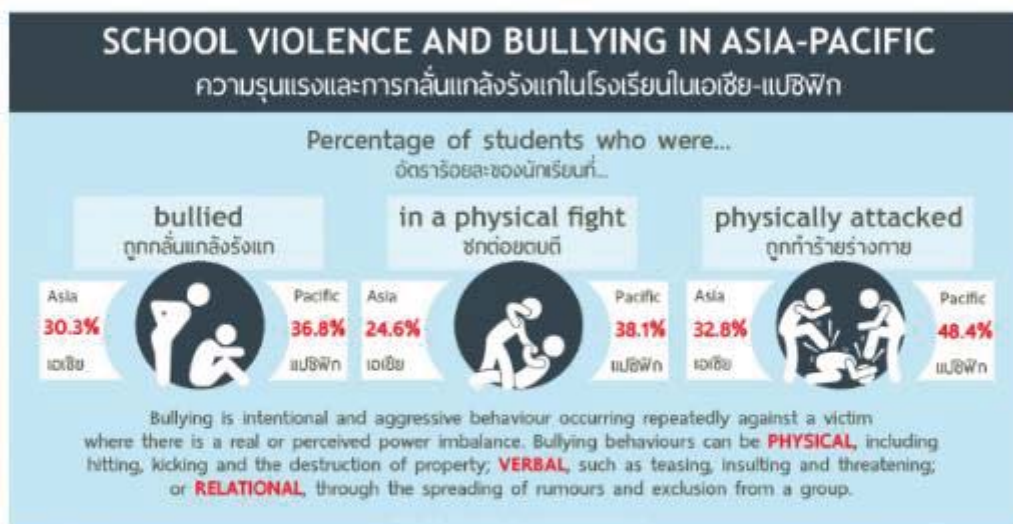
RANK	COUNTRY	SCORE	CHANGE	RANK	COUNTRY	SCORE	CHANGE	RANK	COUNTRY	SCORE	CHANGE
84	Madagascar	1.995	↓ 8	112	Mauritania	2.193	↑ 5	139	Myanmar	2.631	↓ 7
85	Tunisia	1.995	↓ 3	113	Djibouti	2.213	↓ 9	140	Niger	2.635	↑ 1
86	Tanzania	2.001	↓ 15	114	El Salvador	2.231	↔	141	Iran	2.697	↑ 2
86	Uzbekistan	2.001	↑ 7	115	Haiti	2.254	↓ 16	142	Cameroon	2.709	↑ 4
88	Trinidad and Tobago	2.005	↑ 2	116	Belarus	2.259	↔	143	Nigeria	2.725	↑ 2
89	China	2.01	↑ 6	117	Honduras	2.269	↑ 5	144	Colombia	2.729	↑ 2
90	Sri Lanka	2.02	↑ 13	118	South Africa	2.283	↑ 5	145	Turkey	2.785	↑ 5
91	Kyrgyz Republic	2.028	↓ 21	119	Saudi Arabia	2.288	↑ 8	146	Burkina Faso	2.786	↓ 12
92	Tajikistan	2.031	↑ 6	120	Kenya	2.303	↑ 1	147	Pakistan	2.789	↑ 1
93	Swaziland	2.033	↓ 31	121	Uganda	2.309	↓ 6	148	Venezuela	2.798	↑ 3
94	Papua New Guinea	2.040	↑ 2	122	Mozambique	2.316	↓ 11	149	Ethiopia	2.800	↓ 9
95	Georgia	2.065	↓ 9	123	Cuinaea	2.332	↓ 26	150	Mali	2.911	↓ 1
96	Bangladesh	2.067	↑ 6	124	Nicaragua	2.334	↔	151	Libya	2.93	↑ 5
97	Kazakhstan	2.071	↓ 29	125	Philippines	2.339	↑ 4	152	North Korea	2.942	↑ 1
98	China	2.083	↓ 9	126	Egypt	2.347	↑ 5	153	Ukraine	2.971	↓ 17
99	Bahrain	2.085	↑ 1	127	Zimbabwe	2.35	↓ 2	154	Sudan	3.007	↓ 2
100	Lesotho	2.089	↑ 5	128	Azerbaijan	2.437	↓ 8	155	Central African Republic	3.028	↓ 1
101	Peru	2.091	↓ 13	129	United States of America	2.44	↓ 1	156	Somalia	3.125	↑ 2
102	Togo	2.094	↑ 7	130	Brazil	2.495	↔	157	Iran	3.157	↑ 2
103	Thailand	2.098	↑ 9	131	Burundi	2.47	↓ 5	158	Democratic Republic of the Congo	3.196	↓ 1
104	Turkmenistan	2.116	↑ 5	132	Finland	2.494	↑ 3	159	South Sudan	3.184	↑ 1
105	Benin	2.125	↑ 2	133	Palestine	2.552	↔	160	Russia	3.275	↓ 5
106	Guatemala	2.139	↑ 7	134	Israel	2.578	↑ 8	161	Syria	3.356	↔
107	Guyana	2.14	↓ 1	135	India	2.578	↑ 3	162	Yemen	3.394	↔
108	Cote d'Ivoire	2.144	↔	136	Chad	2.591	↑ 1	163	Afghanistan	3.554	↔
109	Algeria	2.146	↑ 10	137	Mexico	2.612	↑ 2				
110	Guinea-Bissau	2.156	↓ 9	138	Lebanon	2.615	↑ 6				
111	Republic of the Congo	2.184	↑ 7								

สถิติการก่อการร้ายทั่วโลกในปี 2565 โดยดัชนีการก่อการร้ายทั่วโลก (Global Terrorism Index) พบว่า ไทยถูกจัดให้มีสถิติการก่อการร้ายอยู่ในลำดับที่ 22 ของโลก

ข้อมูลโดยกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เปิดเผยว่า เมื่อปี 2561 พบว่าเด็กนักเรียนไทยโดนกลั่นแกล้งรังแกในโรงเรียน ปีละประมาณ 6 แสนคน หรือมีสัดส่วนนักเรียนถูกรังแกจากเพื่อนนักเรียนด้วยกันสูงถึง 40%

นอกจากนี้ สังคมไทยยังประสบปัญหาการก่อความไม่สงบ ตลอดจนการฆ่าตัวตายที่พบว่าสถิติการฆ่าตัวตายของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกในปี 2562 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 32 โดยมีอัตราการการฆ่าตัวตายต่อประชากรแสนคน คือ 14.4% สูงเป็นอันดับ 2 ในกลุ่มประเทศอาเซียน รองจากสิงคโปร์

แต่ทั้งนี้ ยังมีความรุนแรงที่ไม่ค่อยปรากฏต่อสาธารณะ ที่ซ่อนเร้นอยู่ในสังคมอีกจำนวนมาก โดยเฉพาะความรุนแรงต่อเด็ก สตรี คนชรา และจากผลสำรวจอัตราการเกิดความรุนแรงในครอบครัว พบว่า ความรุนแรงในครอบครัวของสังคมไทยเกิดขึ้นไม่น้อยกว่าวันละ 1 เหตุการณ์ และความรุนแรงต่อผู้สูงอายุที่มีจำนวนมากขึ้น หากแต่เป็นตัวเลขมืด (dark figure) ที่ซ่อนเร้นอยู่ในสังคม เนื่องจากผู้สูงอายุทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยถูกระทำความรุนแรงจากบุคคลใกล้ชิด โดยเฉพาะบุคคลในครอบครัว

และในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 ที่ผ่านมา ความรุนแรงในครอบครัว มีจำนวนเพิ่มขึ้น เนื่องจากมาตรการล็อกดาวน์และห้ามออกจากสถานที่อยู่อาศัย ในปี 2563 มีผู้ที่ต้องตกเป็นผู้ถูกใช้ความรุนแรงในครอบครัวจำนวนกว่า 243 ล้านคนทั่วโลก และเด็ก 1.5 พันล้านคนทั่วโลก ประสบกับการถูกใช้ความรุนแรง ส่วนประเทศไทย พบว่าความรุนแรงในครอบครัวเพิ่มสูงขึ้นถึง 66% และอัตราการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น 2-3 เท่า เนื่องจากความเครียด

ข้อมูลการเฝ้าระวังความรุนแรงในผู้หญิงระหว่างปี 2562 - 2564 จากระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บ (Injury Surveillance : IS) ใน โรงพยาบาล 51 แห่งทั่วประเทศ ของกองป้องกันการบาดเจ็บ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่า

มีผู้หญิงบาดเจ็บรุนแรงจากการถูกทำร้ายกว่าปีละ 8,577 ราย กลุ่มอายุที่ถูกทำร้ายมากที่สุดคือ 20 - 24 ปี คิดเป็น 15% โดย วิธีการถูกทำร้ายมากที่สุดคือ การถูกทำร้ายด้วยกำลังกาย คิดเป็น 60% และสถานที่ถูกทำร้ายเป็นบริเวณบ้าน คิดเป็น 63.4% ซึ่งเป็นบ้านผู้บาดเจ็บเองกว่า คิดเป็น 79.7% และมีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็น 11.3%

สำหรับความรุนแรงทางเพศ พบว่า ผู้หญิงอายุ 10-14 ปี ถูกทำร้ายทางเพศด้วยกำลังกายมากที่สุด คิดเป็น 31.4% สถานที่เกิดเหตุคือที่บ้าน คิดเป็น 62% เป็นบ้านตนเอง คิดเป็น 45.8% และเป็นบ้านคู่กรณี คิดเป็น 23.7% ช่วงเวลาที่เกิดเหตุมากที่สุดคือ 18.00 - 20.59 น. และมีความเกี่ยวข้องกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ คิดเป็น 8%

โดยประเด็นที่ต้องเฝ้าระวัง คือ การถูกทำร้ายในเด็กแรกเกิด - 4 ปี พบสาเหตุจากการถูกทำร้ายแรงทางเพศเฉลี่ยปีละ 19 ราย หรือคิดเป็น 34.8% จากสาเหตุการถูกทำร้ายที่มารับการรักษาในโรงพยาบาลที่เฝ้าระวัง การถูกทำร้ายด้วยกำลังกาย คิดเป็น 32.9% และการถูกทำร้ายด้วยวัตถุไม่มีคม คิดเป็น 10.4%

ภาคีเครือข่ายรณรงค์ยุติความรุนแรงในครอบครัวเรียกร้องรัฐบาลเร่งแก้ปัญหา

GDP ไทยเสียหายถึง 4% จากเหตุความรุนแรง

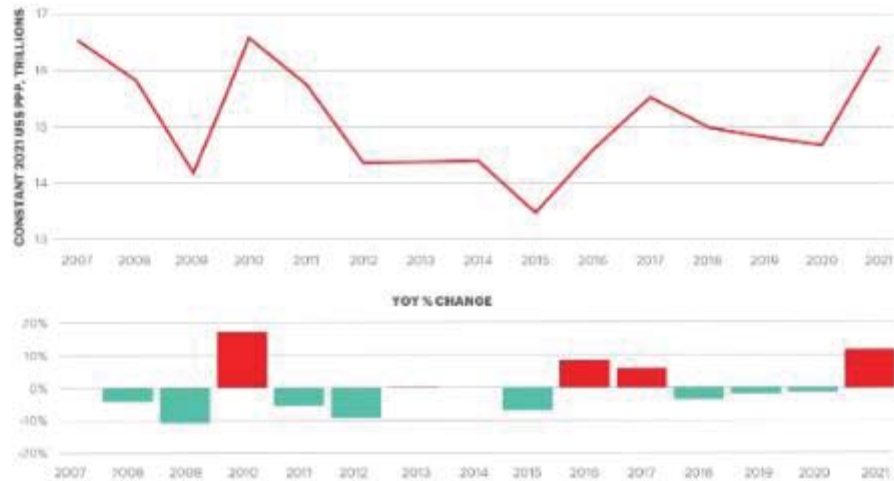
ปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้น มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ โดยในปี 2561 มูลค่าความเสียหายที่เกิดจากความรุนแรงมีมูลค่าความเสียหายเท่ากับ 14.1 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (trillion) โดยมีมูลค่า 11.2% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของโลก (world gross domestic product : GDP) โดยมีมูลค่าความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงเท่ากับ 1,853 ดอลลาร์สหรัฐเฉลี่ยต่อคน

ในขณะที่มูลค่าความเสียหายจากความรุนแรงของไทย อยู่ลำดับที่ 135 โดยมีผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความรุนแรงมูลค่า 88,331.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าความเสียหาย 52,692.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยคิดเป็นมูลค่าความเสียหายต่อคน คือ 761.6 ดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคิดเป็น 4% ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมในประเทศ (GDP)

นอกจากนี้ ความรุนแรงยังมีผลกระทบต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมอีกด้วย เนื่องจากผู้ที่เสียชีวิตจากความรุนแรงทั่วโลกส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 15 – 29 ปี ซึ่งทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญของโลก รวมทั้งความรุนแรงยังมีผลกระทบต่อการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

Trend in the global economic impact of violence and the year-on-year percentage change, 2007-2021

An increase of 18.8 per cent in military spending drove the increase in the economic impact of violence in 2021.

Source: IIP

แก้ความรุนแรง ต้องเริ่มตั้งแต่รากความคิด-วัฒนธรรม

เมื่อเร็วๆ นี้ คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ได้จัดการประชุมปรึกษาหารือทิศทางการพัฒนา นโยบายสาธารณะ 'การป้องกันและลดปัญหาของอาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรงในสังคมไทย' โดยเชิญผู้แทนหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาควิชาการ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ นำเสนอผลการศึกษาในการแก้ไขปัญหาความรุนแรง และเพื่อร่วมหาแนวทางการป้องกันและลดปัญหาของอาชญากรรมที่ใช้ความรุนแรงในสังคมไทย โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจ ดังนี้

การแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคม จำเป็นจะต้องอาศัยการแก้ที่รากเหง้าของความคิด ความเชื่อ วัฒนธรรมของสังคมที่มีต่อเด็ก สตรี และคนชรา และต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยต้องมีการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่ถูกต้องและเหมาะสม อันจะนำไปสู่แนวทางในการสร้างการตระหนักรู้ให้แก่ประชาชนถึงแนวทางการลดความรุนแรงในสังคมไทย

รวมถึงแนวทางการป้องกันอาชญากรรมและชดเชยาเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทานในการขจัดความรุนแรงในมิติต่าง ๆ ในสังคมไทย รวมทั้งแนวทางในการป้องกันและช่วยเหลือเหยื่อที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงในสังคมไทย เพื่อให้สังคมไทยไร้ความรุนแรงอย่างแท้จริง

ยาเสพติด ต้นเหตุหรือสารกระตุ้นความรุนแรง?

สำหรับปัญหายาเสพติด เป็นอีกหนึ่งปัญหาที่หลายคนคงสงสัยว่า ยาเสพติดเกี่ยวข้องกับการก่ออาชญากรรมหรือไม่ และถึงสงสัยว่ายาเสพติด คือ ต้นเหตุที่นำไปสู่การกระทำความผิดจริงหรือไม่ จากการศึกษาพบว่า เป็นการยากที่จะระบุว่า ยาเสพติด คือ สาเหตุของการก่ออาชญากรรมอย่างแท้จริง เพราะแท้จริงแล้วผู้ที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เคยมีประวัติการกระทำผิดมาก่อน แต่ที่แน่ชัดคือ ยาเสพติดมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของอาชญากร กล่าวคือ ภายหลังจากติดยาเสพติดแล้วผู้ติดยามีแนวโน้มที่จะก่ออาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น สาเหตุที่ยาเสพติดมีอำนาจครอบงำจิตใจของผู้เสพได้

เนื่องจากยาเสพติดมีสารเคมีที่เข้าทำลายระบบประสาท ทั้งความทรงจำ การควบคุมตัวเอง รวมทั้งเป็นสาเหตุของการเกิดความหวาดระแวงว่าคนจะมาทำร้าย นอกจากนี้ ยาเสพติดยังได้ทำลายระบบการรับรู้ ความอดทนอดกลั้นต่อความละเอียด และเกรงกลัวต่อการกระทำผิด จึงอาจกล่าวได้ว่าผู้กระทำผิดหลายคนประกอบอาชีพอาชญากรรม

จากเหตุการณ์สะเทือนขวัญที่โคราชถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดหนองบัวลำภู สร้างความตื่นตระหนกความสลดหดหู่ใจที่มาจากการใช้ความรุนแรงด้วยอาวุธร้ายแรงบาดเจ็บ และเสียชีวิตจำนวนมากทั้งเด็กและผู้ใหญ่ สาเหตุส่วนหนึ่งเกิดขึ้นจากผู้กระทำมเหาะความรุนแรง ความคับข้องใจจนกลายเป็นความคับแค้นใจ และคลุ้มคลั่ง ฆ่าฟัน ภายใต้สังคมที่เต็มไปด้วยอาวุธและยาเสพติด การขาดสติที่เกิดขึ้นได้ง่าย อาวุธร้ายแรงที่หาได้ไม่ ยาก เหตุการณ์แล้วเหตุการณ์เล่า

ภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงต้องสร้างความตระหนักและร่วมหาแนวทางด้านส่งเสริมสังคมสันติสุข กิจกรรมที่เอื้อต่อครอบครัว สังคม การศึกษาที่ปรึกษาและสถานบำบัดทางจิตใจ มากกว่าที่มุ่งสนับสนุนให้ซื้อหาอาวุธได้ง่าย หรือปล่อยปละละเลย จนยาเสพติดสิ่งมีเงินมา สถานเริงรมย์ กระจายอยู่ทั่วไป

จึงถึงเวลาแล้ว ที่สังคมไทยควรจะถอดบทเรียนไม่ให้เกิดเหตุการณ์นี้แล้วเพราะว่าเป็นเรื่องที่ไม่คาดคิดว่าจะเกิด หากแต่เกิดขึ้นแล้วก็อาจเกิดขึ้นได้อีก เพราะฉะนั้นจะต้องมีแนวทางป้องกันและมาตรการเตรียมความพร้อมให้มากขึ้น

ตำรวจจับกุมผู้ต้องหาหลอนยาเสพติดก่อเหตุยิงนักเรียนเสียชีวิต 3 คน

UN วางแนวทางสร้างสังคมโลกไร้ความรุนแรง

โดยแนวทางการป้องกันและลดความรุนแรงตามมาตรฐานสากล ประกอบด้วย โปรแกรมที่ใช้ในลดความรุนแรงเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs องค์การสหประชาชาติได้กำหนดวาระ 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (The 2030 Agenda for Sustainable Development) โดยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals: SDGs) ที่จะใช้เป็นทิศทางการพัฒนาของประชาคมโลก ตั้งแต่เดือนกันยายน ปี 2558 ถึงเดือนสิงหาคม 2573 ครอบคลุมระยะเวลา 15 ปี

สำหรับหลักฐานเชิงประจักษ์ต่อการลดความรุนแรงของสังคม ซึ่งองค์การอนามัยโลกได้กำหนดแนวทางไว้ คือ การบูรณาการระหว่างแนวทางด้านศาสนา ปรัชญา กฎหมาย และชุมชน

แนวทางที่สำคัญในการลดความรุนแรงในสังคม ประกอบด้วย 7 แนวทางหลัก ได้แก่

1. การพัฒนา สร้างความมั่นคง หรือ เสถียรภาพระหว่างเด็กและพ่อแม่ หรือ ผู้ที่เลี้ยงดูเด็ก
2. การพัฒนาทักษะในการใช้ชีวิตต่อเด็กและเยาวชน
3. การลดการใช้สุรา หรือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
4. ลดการใช้อาวุธ ปืน มีด หรือ ยาฆ่าแมลง
5. การส่งเสริมความเท่าเทียมกันระหว่างเพศชายและเพศหญิง
6. การเปลี่ยนแปลงค่านิยมและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมต่อการใช้ความรุนแรง
7. การจัดโปรแกรมในการดูแลและช่วยเหลือต่อเหยื่ออาชญากรรม 2030 เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (The 2030 Agenda for Sustainable Development : SDGs)

แนวทางในการลดความรุนแรงของโลกให้ลดลง 50% ประกอบด้วย

1. การจัดการแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เป็นปัญหามากที่สุดเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะการให้ความสำคัญต่อประเทศที่มีรายได้ในระดับปานกลางและต่ำ โดยการค้นหาเมืองที่มีการใช้ความรุนแรงมากที่สุด และการกำหนดเป็นพื้นที่สีแดง
2. การหยุดวงจรที่ส่งผลต่อการใช้ความรุนแรงซ้ำ : การเผยแพร่แนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการลดความรุนแรงในสังคม รวมทั้งการปรับแนวทางดังกล่าวให้เหมาะสม และการปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ของโลก
3. การพัฒนาฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ในการลดความรุนแรง : การพัฒนาขอบเขตของฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง

4. การปกป้องกลุ่มที่เสี่ยงที่สุดที่จะตกเป็นเหยื่อของการใช้ความรุนแรง : การให้ความสำคัญต่อเด็ก เยาวชน และสตรี
5. การมีส่วนร่วมของสถาบันต่าง ๆ ในการลดความรุนแรง : การพัฒนาความเป็นผู้นำการบริหารงาน และการพัฒนาโยบายที่เกี่ยวข้องกับการลดความรุนแรง
6. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดความรุนแรงให้แก่สังคม

คสช.ตั้งสมัชชาสุขภาพทกแก้ปัญหาความรุนแรง-ดันเข้าวาระเร่งด่วนแห่งชาติ

ล่าสุด เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายนที่ผ่านมา ที่ประชุมคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (คสช.) ครั้งที่ 6/2565 โดยมี นายอนุทิน ชาญวีรกูล รองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีสาธารณสุขเป็นประธาน มีมติรับทราบแนวทางการพัฒนาโยบายสาธารณะ เรื่อง การป้องกันและลดปัญหาความรุนแรงในสังคมไทย โดยเฉพาะความรุนแรงจากอาวุธปืนและอื่นๆ และมอบให้สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ (สช.) ขวนเครือข่ายใช้กระบวนการจัดสมัชชาสุขภาพเฉพาะประเด็น หรือสมัชชาสุขภาพแห่งชาติ เป็นเครื่องมือในการพัฒนาโยบายและขับเคลื่อนแก้ปัญหาเชิงระบบอย่างต่อเนื่อง

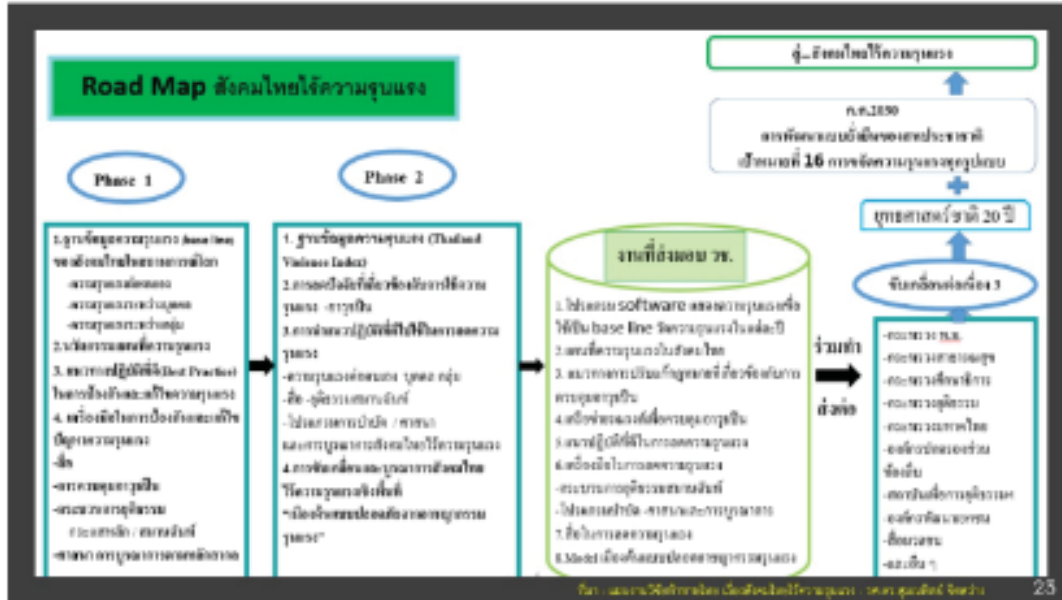
สำหรับการพัฒนาโยบายดังกล่าว เป็นไปตามข้อเสนอที่ สช. และภาคีเครือข่าย ได้ประชุมปรึกษาหารือ และมีข้อเสนอเบื้องต้นเป็นแนวทางในการลดความรุนแรงของสังคมไทย ดังนี้

- การกำหนดนโยบายวาระเร่งด่วนแห่งชาติ (National Policy Agenda) ในการลดความรุนแรงเพื่อกำหนดทิศทางและการแก้ปัญหาความรุนแรงและทำให้ทุกภาคส่วนในสังคมได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคมไทยอย่างแท้จริง
- การจัดทำฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (big data) ที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงในสังคมไทย ที่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรง ได้แก่ สช. พม. ก.ยุติธรรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ฯลฯ เพื่อนำฐานข้อมูลไปใช้ในการกำหนดนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ครอบคลุมในมิติต่าง ๆ

- การกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อสตรีด้วยแนวทางการเคารพต่อความเท่าเทียมกัน (**Respect Woman**) ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากลที่ WHO และ UN ได้เสนอกรอบแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกับความรุนแรงในครอบครัว และกำหนดนโยบายในการควบคุมอาวุธปืนในสังคมไทยโดยเฉพาะอาวุธปืนที่ผิดกฎหมายเพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง
- การป้องกันการใช้ความรุนแรง (**prevention**) ได้แก่ การลดวงจรความรุนแรงด้วยการส่งเสริมการเข้าถึงหลักธรรมของศาสนาให้แก่เด็กปฐมวัยและประชาชน การร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ในการลดความรุนแรง รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือเมืองต้นแบบไร้ความรุนแรง เป็นต้น
- การคุ้มครอง (**protection**) ได้แก่ การจัดโปรแกรมในการดูแลและช่วยเหลือต่อผู้ถูกใช้ความรุนแรง เพื่อตัดวงจรของการผลิตซ้ำความรุนแรง หรือ การจัดโปรแกรมในการดูแลและช่วยเหลือผู้ถูกใช้ความรุนแรงที่ต้องกลายเป็นผู้กระทำผิดในการใช้ความรุนแรง เป็นต้น
- การดำเนินคดี (**prosecution**) ควรมีการจำแนกกระหว่างผู้ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะใช้ความรุนแรงซ้ำด้วยการกำหนดบทลงโทษที่มีความรุนแรง และ การดำเนินคดีต่อผู้ใช้ความรุนแรงที่เหมาะสมให้มีโอกาสในการใช้ความรุนแรงให้น้อยที่สุด เพื่อป้องกันวงจรในการผลิตซ้ำ ในการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชนในครอบครัว รวมทั้ง การส่งเสริมยุติธรรมทางเลือก ยุติธรรมชุมชน เพื่อนำมาใช้จัดการความขัดแย้งเชิงสมานฉันท์ในชุมชนเพื่อไม่ให้เกิดความรุนแรงขึ้นในสังคม เป็นต้น
- การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทางสังคม (**social participation**) ด้วยการส่งเสริมเครือข่ายควบคุมการดื่มสุรา ยาเสพติดในการลดความรุนแรง การสร้างและส่งเสริมเครือข่ายควบคุมอาวุธปืนในสังคมและชุมชน เพื่อควบคุมปัจจัยที่ส่งผลต่อความรุนแรง การส่งเสริมเครือข่ายสื่อสร้างสรรค์ในการลดความรุนแรงในสังคม ส่งเสริมให้เครือข่ายสื่อตระหนักบทบาทของการนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงรวมทั้งแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงด้วย และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในสังคม

โดยข้อเสนอทั้งหมดนี้ จะสำเร็จได้จำเป็นต้องมีกระบวนการพัฒนานโยบายสาธารณะ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือและการสนับสนุนของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

ซึ่ง 'สมัชชาสุขภาพ' จะเป็นกระบวนการพัฒนาและกลไกการขับเคลื่อนนโยบายสาธารณะแบบมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่เป้าหมายในการสร้างเสริมสุขภาพ รวมทั้งสามารถดูแลแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง ตามเจตนารมณ์ของ พ.ร.บ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ.2550

ทั้งหมดนี้ เป็นเพียงข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นว่า ปัญหาการใช้ความรุนแรง เป็นปัญหาที่อยู่ใกล้ตัวมากและมีอยู่ทุกระดับสังคม เริ่มตั้งแต่ครอบครัว โรงเรียน จนไปถึงภาพใหญ่ เช่น การก่อการร้าย จึงเป็นปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้นทั่วโลก และองค์การสหประชาชาติ รวมถึงทุกประเทศต่างได้ให้ความสำคัญและต้องการป้องกันแก้ไขเพื่อเป็นการสร้างความสงบสุขให้แก่สังคมได้อย่างแท้จริง

สำหรับแนวทางป้องกันและลดความรุนแรงนั้น สามารถเริ่มต้นได้ทันที ตั้งแต่ระดับบุคคล ไม่ว่าจะเป็น การไม่เพิกเฉยต่อความรุนแรงที่เกิดขึ้น การเคารพสิทธิและความเท่าเทียมกันของตนเองและคนรอบข้าง เรียนรู้การควบคุมอารมณ์ และการแก้ไขปัญหาโดยไม่ใช้กำลังหรือความรุนแรง และถ้าทุกคนในสังคมร่วมมือกัน ก็จะทำให้โลกไปสู่สังคมไร้ความรุนแรงได้ในที่สุด

#กดคลิก ติดตาม ส่งแชร์ข่าวอิศรา ได้ที่นี่
<https://www.facebook.com/isranewsfanpage>

ขั้นที่ 3 จับตาดังกองทุนโลกร้อนหลัง COP27- การสร้างภาพลักษณ์ของประเทศร้าย?

หัวข้อ : สิ่งแวดล้อม

วันที่และเวลาที่เผยแพร่ : 30 พฤศจิกายน 2565 เวลา 14.00 น.

สำนักข่าวอิศรา
INVESTIGATIVE OF THAILAND

ค้นหา

หน้าแรก | ติดต่อเรา | เกี่ยวกับเรา | ศูนย์ข่าวภาคใต้ | ศูนย์ข่าวเพื่อชุมชน | ศูนย์ข่าวสารนโยบายสาธารณะ | ศูนย์ข่าวสืบสวน

หน้าแรก / ISRA NEWS / รายงาน-สภีฎ

จับตาดังกองทุนโลกร้อนหลัง COP27- การสร้างภาพลักษณ์ของประเทศร้าย?

🕒 วันพุธ ที่ 30 พฤศจิกายน 2565 เวลา 14.00 น. | 📄 isranews | **HITS** 97 views

จับตาดัง COP27 ตั้งกองทุนโลกร้อน การสร้างภาพของ ปท.ร้าย?

"...การจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ประเทศร่ำรวยชดเชยให้กับประเทศที่ได้รับผลกระทบและความเสียหาย (Loss and Damage) เพื่อชดเชยและเยียวยาผลจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในประเทศพัฒนาแล้ว เป็นทางเลือกที่คุ้มค่าต่อสิ่งแวดล้อมจริงหรือ และสามารถช่วยเหลือได้จริงหรือไม่..."

ปิดฉากไปแล้ว สำหรับเวทีการประชุมสำคัญเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการติดตามความเคลื่อนไหวด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 'COP27' หรือ การประชุมภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change Conference of the Parties: UNFCCC COP) ครั้งที่ 27 จัดขึ้น ณ เมืองชาร์มเอลช็ช ประเทศอียิปต์ ระหว่างวันที่ 6-18 พฤศจิกายน 2565

ตั้งแต่กระแสเงียงกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีเหตุการณ์หลายอย่างเกิดขึ้นในช่วงเวลา ๓ ชะนะในทอส์ และ COP27 ดูเหมือนว่าจะไม่มีผลตักที่สร้างแรงกระเพื่อมในด้านการคลุ่กับภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากเท่าไหนหนัก

แต่การประชุมนี้ ก็ยังถือว่าเป็นเวทีใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และมีความเคลื่อนไหวสำคัญ ๆ ที่น่าจับตา เพราะนั่นจะเป็นการปูทางไปสู่ข้อตกลงใหญ่ในการประชุมครั้งต่อไปอยู่ โดยการประชุมที่ผ่านมาซึ่งมีผู้เข้าร่วมกว่า 35,000 คน รวมถึงตัวแทนรัฐบาล ผู้สังเกตการณ์ และภาคประชาสังคม

สาระสำคัญในการประชุม COP27 มีรายละเอียด ดังนี้

- เน้นย้ำถึงการทำตามคำสัญญาที่กล่าวไว้ในวาระ COP26 ว่าต้องระดมเงินทุน 1 แสนล้านดอลลาร์ต่อปี เพื่อสนับสนุนกลุ่มประเทศยากจนในการปรับตัวและเพิ่มภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากวิกฤตสภาพภูมิอากาศ และเพิ่มกองทุนเพื่อการปรับตัวเป็นสองเท่าภายในปี 2568 โดยที่ผ่านมานั้นถูกต่อต้านจากประเทศร่ำรวยหลายประเทศ

การเกิดขึ้นของกองทุนนี้ เป็นผลมาจากความคิดว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือมีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงต่างเคยทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก จึงควรมีส่วนรับผิดชอบต่อการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ผ่านมานับตั้งแต่

- เน้นย้ำเป้าหมายของข้อตกลงด้านสภาพภูมิอากาศกลาสโกว์ (Glasgow Climate Pact) เพื่อแสดงถึงความมุ่งมั่นในมาตรการลดการใช้เชื้อเพลิงถ่านหินและเลิกใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นต้นตอของปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ปล่อยออกมาแต่ละปี แต่กระนั้น ก็ไม่ได้มีการเรียกร้องให้หยุดใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลทั้งหมดตามคำเรียกร้องของประเทศอินเดียและสหภาพยุโรป
- กลุ่มประเทศเล็กที่เปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ ประเทศคีริบาสี รัวันดา มาลาวี กายูเวร์ตี ซูรินาม บาร์เบโดส และปานาเมา เรียกร้องให้เพิ่มเงินทุนสำหรับชดเชยจากความสูญเสียและเสียหาย ซึ่งได้รับการเห็นชอบจากสหประชาชาติ ในการเรียกร้องให้มีการสร้าง 'ข้อตกลงความรับผิดชอบแก่สภาพอากาศ' ฉบับใหม่ ซึ่งประเทศร่ำรวย จะต้องช่วยสนับสนุนประเทศยากจนด้านการเงิน เพราะสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกน้อยกว่าประเทศร่ำรวย แต่กลับได้รับผลกระทบอย่างหนัก
- เน้นย้ำถึงความพยายามในทุกระดับเพื่อบรรลุเป้าหมายการรักษาอุณหภูมิทั่วโลกตามข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) ไม่ให้สูงขึ้นเกินกว่า 2 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับยุคอุตสาหกรรม และพยายามจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับยุคก่อนอุตสาหกรรม ภายในปี 2643

แต่จากข้อมูลของสหประชาชาติ (UN) ได้เปิดเผยในปลายเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ปรากฏว่า จากทั้งหมด 193 ประเทศ ที่ให้คำมั่นสัญญาไว้ในการประชุม COP26 มีเพียง 23 ประเทศเท่านั้น ที่ได้ส่งแผนกลับไปยังสหประชาชาติแล้ว

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นความเคลื่อนไหวที่น่าสนใจในการประชุม COP27 ดังนี้

- เปิดตัวรายงานฉบับแรกของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญระดับสูงเกี่ยวกับความมุ่งมั่นในการปล่อยคาร์บอนเป็นศูนย์ของหน่วยงานที่ไม่ใช่ของรัฐ หรือ 'High-Level Expert Group on the Net-Zero Emissions Commitments of Non-State Entities' ซึ่งเพื่อหาสาระใดโจมตีถึง 'Greenwashing' ที่สร้างความเข้าใจผิดให้แก่ประชาชนว่าบริษัทหรือหน่วยงานหนึ่งกำลังดำเนินการเพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมมากกว่าที่เป็นอยู่
- สหประชาชาติได้ประกาศ 'แผนระบบเตือนภัยล่วงหน้าทั่วโลก' มูลค่า 3.1 พันล้านดอลลาร์ ระหว่างปี 2566 ถึง 2570 หลังพบว่าประชากรในแอฟริกา เอเชียใต้ อเมริกาใต้ และอเมริกากลาง รวมถึงอยู่อาศัยอยู่ในหมู่เกาะขนาดเล็ก มีแนวโน้มที่จะเสียชีวิตจากภัยพิบัติทางภูมิอากาศมากถึง 15 เท่า
- นายสี จิ้นผิง รองประธานาธิบดีสหรัฐและนักเคลื่อนไหวด้านสภาพอากาศ ได้รับการสนับสนุนจากเลขาธิการสหประชาชาติ (UN Secretary-General) นำเสนอบัญญัติริเริ่มใหม่ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จัดทำโดย Climate TRACE Coalition ซึ่งรวมข้อมูลดาวเทียมและปัญญาประดิษฐ์เพื่อแสดงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับโรงงานกว่า 70,000 แห่งทั่วโลก
- ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ได้นำเสนอแผนแม่บทเพื่อเร่งการลดคาร์บอนจาก 5 ภาคส่วนหลัก ได้แก่ ภาคพลังงาน การขนส่งทางถนน เหล็ก ไซโครเจน และการเกษตร
- ผู้นำอินโดนีเซียประกาศเปิดตัวโครงการริเริ่มด้านอาหารและการเกษตรเพื่อการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน (Food and Agriculture for Sustainable Transformation Initiative : FAST) เพื่อปรับปรุงปริมาณและคุณภาพของการสนับสนุนทางการเงินด้านสภาพอากาศเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบการเกษตรและอาหารภายในปี 2573

ไทยแถลงจุดยืน มุ่งเป้าปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์

ในส่วนของประเทศไทย ในฐานะประเทศที่เข้าร่วมเป็นภาคีกรอบอนุสัญญาฯ และความตกลงปารีส ได้มีการลงนามเห็นชอบข้อตกลงด้านภูมิอากาศ ที่เรียกว่า 'Glasgow Climate Pact' ในการประชุม COP26 ที่ผ่านมา และได้ปรับปรุงเอกสารยุทธศาสตร์ระยะยาวในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับประเทศไทย (Long Term Low Greenhouse Gas Emission Development Strategy, LT-LEDS) และการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด เพื่อยกระดับเป้าหมายของไทย ประกอบด้วย 3 ประเด็นหลัก คือ

- เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุดจากเดิม ค.ศ. 2030 (พ.ศ. 2573) เป็น ค.ศ. 2025 (พ.ศ.2568) ซึ่งเร็วขึ้นกว่าเดิม 5 ปี
- เป้าหมายการเป็นกลางทางคาร์บอน จากเดิม ค.ศ. 2065 (พ.ศ. 2608) เป็นภายใน ค.ศ. 2050 (พ.ศ. 2593) ซึ่งเร็วขึ้นกว่าเดิม 15 ปี
- เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ จากเดิม ค.ศ. 2100 (พ.ศ. 2643) เป็นภายใน ค.ศ. 2065 (พ.ศ. 2608) ซึ่งเร็วขึ้นกว่าเดิม 35 ปี

สำหรับท่าทีของไทยในการประชุม COP27 รัฐบาลได้กำหนดกรอบ โดยหลักการการเจรจาต้องอยู่บนพื้นฐานความเป็นธรรม คำนึงถึงขีดความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละชาติ การพัฒนาที่ยั่งยืน การขจัดความยากจน การไม่เลือกปฏิบัติ และเน้นย้ำว่าประเทศที่พัฒนาแล้วจะต้องเป็นผู้มาในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่อง

โดยนายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหัวหน้าคณะผู้แทนไทย ได้กล่าวด้วยถ้อยแถลง "วิสัยทัศน์และความก้าวหน้าการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศไทย ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา" ในที่ประชุม COP 27 ว่า

ประเทศไทยได้ทำตามคำมั่นที่ไว้ไว้ในการประชุม COP26 ด้วยการจัดส่งยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศ ฉบับปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอน ภายในปี 2593 และการบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ภายในปี 2608

รวมทั้ง เพิ่มเป้าหมายการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (NDC) ลดก๊าซเรือนกระจกเป็น 40% ภายในปี 2573 หากได้รับการสนับสนุนระหว่างประเทศ

ทั้งนี้ ประเทศไทย ยังได้ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในพระราชดำริของในหลวงรัชกาลที่ 9 เป็นแนวทางสำคัญในการจัดทำแผนการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้กับประชาชน

ตลอดจนส่งเสริมโมเดลเศรษฐกิจ BCG อย่างจริงจัง และในฐานะเจ้าภาพจัดการประชุมเอเปกในบีอี เชื่อว่า เป้าหมายกรุงเทพฯ ว่าด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ-เศรษฐกิจหมุนเวียน-เศรษฐกิจสีเขียว จะเป็นผลลัพธ์ที่สำคัญของการประชุมผู้นำ APEC เพื่อทบทวนการความร่วมมือไปสู่การเติบโตที่ยั่งยืน การดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการจัดการของเสีย

"เราต้องเริ่มดำเนินการในทุกด้านเดี๋ยวนี้ มากกว่าแค่การพูด เพราะเราเป็นผู้กำหนดอนาคตของเราเอง "การร่วมมือร่วมใจ จะทำให้สิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เป็นไปได้" นายวราวุธ กล่าวเน้นย้ำ

จ่ายเงินรับผิดชอบความเสียหายจากการกระทำในอดีต ไปได้จริงหรือ?

ทางด้าน ศ.ดร. เสรี ศราทิพย์ ผู้อำนวยการศูนย์การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติ มหาวิทยาลัยรังสิต กล่าวในถ้อยแถลงว่า หัวข้อ 'จากกลางสู่โลกถึงมือประชาชน' ภายใต้อาณัติของ 'การประชุม COP27 ประเด็นหนึ่งที่เป็นที่พูดถึงกันในวงกว้าง คือ การจัดตั้งกองทุนด้วยความสูญเสียและความเสียหาย (Loss and Damage) ประเทศร่ำรวย ต้องบริจาคเงินเข้ากองทุน ให้กับประเทศที่ได้รับ ความเสียหาย ซึ่งกล่าวกันว่ามีต้นเหตุจากประเทศพัฒนาแล้วเหล่านี้ ที่เป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างภาวะโลกรวนจากอุตสาหกรรมในยุคแรก

เป็นคำถามว่า การจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ประเทศร่ำรวยชดเชยให้กับประเทศที่ได้รับหามสูญเสียและความเสียหาย(Loss and Damage) เพื่อ ชดเชยและเยียวยาจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในประเทศพัฒนาแล้ว เป็นทางเลือกที่คุ้มค่าต่อสิ่งแวดล้อมจริงหรือ และสามารถช่วยเหลือ ได้จริงหรือไม่ เพราะนอกจากโลกร้อน ภาวะสภาพอากาศที่แปรปรวนยังส่งผลถึงผู้คนในมิติอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน ฟังอย่างไรให้ทางออกนี้ไปพบ เจอกันที่ต้นเหตุไม่ใช่ปลายเหตุเหมือนที่ผ่านมา

ศ.ดร.เสรี กล่าวด้วยว่า เพื่อให้เกิดความยุติธรรม ค่าชดเชยจึงกลายเป็นข้อเรียกร้องของประเทศขนาดเล็กที่ได้รับผลกระทบจากสภาพภูมิ อากาศแปรปรวน โดยประเทศที่ร่ำรวยต้องเป็นผู้จ่ายชดเชยให้แก่ประเทศขนาดเล็ก เนื่องจากเป็น กลุ่มประเทศที่ผลิตก๊าซเรือนกระจก รวม กว่าครึ่งโลก นับตั้งแต่มีการปล่อยคาร์บอน

ประเทศที่ร่ำรวยค่านิยมของสหประชาชาติ (the United Nations: UN) คือ 23 ประเทศพัฒนาแล้ว เช่น สหรัฐอเมริกา เยอรมนี สหราชอาณาจักร แคนาดา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เม็กซิโก กรีซ ออสเตรเลีย สวีเดน เดนมาร์ก ต้องร่วมกันรับผิดชอบการปล่อยคาร์บอนครึ่งหนึ่ง ส่วนประเทศ กำลังพัฒนาและด้อยพัฒนามีกว่า 150 ประเทศ ต้องร่วมกันรับผิดชอบคาร์บอนอีกครึ่งที่เหลือ

หากดูตัวเลขโดยประมาณจากงานวิจัยระบุว่า ประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับผลกระทบจาก Climate Change ภายในปี 2573 คิดเป็นมูลค่าถึงปี ละ 290 – 580 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

แต่ในปีที่ผ่านมา กลุ่มประเทศร่ำรวยสัญญาว่า จะมอบเงินปีละ 40 ล้านล้านดอลลาร์ เพื่อช่วยเหลือประเทศยากจนต่อไปรับตัว โดยทาง UN ใ้ ข้อมูลว่า เงินจำนวนดังกล่าวยังน้อยกว่า 1 ใน 5 ของเงินที่ประเทศกำลังพัฒนาต้องการเสียอีก

สำหรับประเด็น Loss and Damage นั้น ก็ยังมีข้อชวนตั้งคำถามอีกว่า หากบางเกาะ หรือบางประเทศไม่ได้รับการชดเชยขึ้นมา จะสามารถเรียกร้องไปประเทศที่พัฒนาแล้วเสียอย่างไรได้บ้าง และในทางกลับกัน ก่อนหน้านี้ มีหลายกองทุนอยู่แล้ว เช่น กองทุนเพื่อการปรับตัวสภาพภูมิอากาศที่ค่อนข้างมาก ดังนั้น การที่จะตั้งขึ้นมาใหม่อีกมันจะพิจารณาจากอะไร ซึ่งยังเป็นข้อถกเถียงอยู่ ใครต้องจ่ายเพิ่มมากขึ้นแค่ไหน

น.ส.วณิช เพิ่มพิบูลย์ ผู้อำนวยการบริหาร Climate Watch Thailand กล่าวว่า ความมุ่งมั่นที่อยากให้เห็นในเวที COP27 นี้ได้ค่อนข้างยกขึ้นมา ตกเตียงอย่างน่าสนใจ โดยเฉพาะกองทุนใหม่ ที่ในการเจรจาครั้งนี้เห็นความพยายามของประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่พยายามที่ทําลายระบบการจ่ายเงิน

หมายความว่า กองทุน Climate Finance ที่จะเกิดขึ้นในเวที COP27 ถูกดึงเวลาออกไป เหลือเป็นเพียงแค่การตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาการกำกับดูแลกองทุน ประเทศพัฒนาแล้วเหล่านี้มีส่วนอย่างมากที่ลดผลการก่อให้เกิดภาวะโลกร้อนตั้งแต่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรม

"เงินในวินัยจากประเทศพัฒนาแล้วไม่ใช่เงินบริจาค แต่คือการจ่ายเงินที่เกิดจากการก่อกิจกรรมในอดีตเพราะคาร์บอนที่ปล่อยออกมา ซึ่งถือเป็นภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปไม่ได้ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมเพียงอย่างเดียว สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นทั้งกับผู้หญิง สัตว์ การเกษตร ซึ่งเป็นมิติทางเศรษฐกิจที่ต้องการการลงมือที่จริงจังกว่านี้ หากต้องการจะแก้ไขและรับผิดชอบ" น.ส.วณิช ระบุ

ขณะที่ น.ส.นาซีร์ลป พันธุ์ณี ผู้อำนวยการกองประสานการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) กล่าวว่า ในด้านของการจัดการกองทุน ช่วงเวลาก่อนหน้านี้ก็ได้มีการจัดทํากองทุนประเภทนี้มาแล้ว เช่น กองทุนสีเขียวโลก (Green Climate Fund) ซึ่งไทยได้ทุน 17.5 ล้านเหรียญสหรัฐ เพื่อบริหารจัดการน้ำในลุ่มน้ำเหนือ-กลาง และเมื่อพูดถึงในแง่ของกระบวนการเยียวยา ยังไม่สัมฤทธิ์ผลมากนัก ยกตัวอย่างกรณีน้ำท่วมที่ปากีสถาน เงินในการเยียวยาซึ่งเป็นประเทศที่อยู่ในกลุ่ม Loss and Damage ก็ถือว่าค่อนข้างได้ยาก

อย่างไรก็ตาม ยังเป็นเรื่องที่ต้องติดตามต่อไปว่า ความพยายามเพื่อการแก้ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ไม่ว่าจะเป็นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือการจัดตั้งกองทุนช่วยเหลือให้แก่กลุ่มประเทศต่าง ๆ ที่ได้ประสบผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภายหลังจากการประชุม COP27 ประเทศต่างๆ ทั่วโลกจะมีการดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จที่ได้วางร่วมกันไว้ เพราะเรามีโลกที่เปลี่ยนแปลงเหมือนกันบ้านหลังใหญ่นี้เพียงใบเดียวเท่านั้น

#กดคลิก ติดตาม ส่งแชร์ข่าวอิศรา ได้ที่นี่ <https://www.facebook.com/isranewsfanpage>

ชั้นที่ 4 เจาะคดีเรียกเงิน'หัวคิว'จ่ายโบนัส พนง. อีกช่องโหว่ทุจริตท้องถิ่น ที่ยังไร้แนวทางแก้ไข?

หัวข้อ : การปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมไทย

วันที่และเวลาที่เผยแพร่ : 30 พฤศจิกายน 2565 เวลา 16.30 น.

สำนักข่าวอิศรา
INVESTIGATIVE OF THAILAND

หน้าแรก ติดต่อเรา เกี่ยวกับเรา ศูนย์ข่าวภาคใต้ ศูนย์ข่าวเพื่อชุมชน ศูนย์ข่าวสารนโยบายสาธารณะ ศูนย์ข่าวสืบสวน

หน้าแรก / ISRANEWS / รายงาน-สื่อบ

เจาะคดีเรียกเงิน'หัวคิว'จ่ายโบนัส พนง. อีกช่องโหว่ทุจริตท้องถิ่น ที่ยังไร้แนวทางแก้ไข?

🕒 วันพุธ ที่ 30 พฤศจิกายน 2565 เวลา 16:30 น. 📍 isranews **HITS** 46 views

f Share

🐦 Tweet

🗨️ Share

⋮

"... ในมุมมองของท้องถิ่นเขาอาจจะมองว่ามันไม่เสียหายหรือเสียหายไม่มาก เขาอาจจะมัวแต่อ้างในระดับท้องถิ่นที่สามารถเอื้อให้สามารถหักเงินเดือนได้ ยกตัวอย่างเช่นคล้ายกับกรณีของเสนาไฟกัณรีที่ราชานเทวะ ที่เขามีข้ออ้างไปว่าสภาท้องถิ่นนั้นได้มีการอนุมัตินโยบายแล้ว ป.ป.ช.เป็นใคร ถึงจะมาสั่งการหางานของท้องถิ่นได้ ...แต่อย่างไรก็ตาม ป.ป.ช.มองว่านี่มันก็เป็นการทุจริตต่อรัฐ ทำให้เกิดความเสียหาย เรื่องนี้ท้ายที่สุดก็ต้องส่งศาลอาญาให้เป็นผู้ตัดสินอีกทีอยู่ดี ซึ่งเรื่องการมองต่างมุมระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นกับทาง ป.ป.ช.นั่นก็จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอเป็นเรื่องปกติ"

กรณีการทุจริตเรียกผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษเพื่อแลกกับการจ่ายเงินโบนัสให้กับพนักงานลูกจ้างของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เป็นอีกหนึ่งคดีทุจริตที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาเรื่องหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานภายในหน่วยงานราชการ ที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยไปแล้วหลายราย หลังถูกคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ชี้มูลความผิดส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด (อสส.) ฟ้องร้องดำเนินคดีตามขั้นตอนทางกฎหมาย

เฉพาะในรอบปี 2565 มีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่รัฐที่ถูกพิพากษาลงโทษไปแล้ว 5 คดี แยกเป็น

1. นายยุ่น ทิลาแดง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ไพบูลย์ อำเภอป่าซูน จังหวัดอุบลราชธานี กับพวก คือ นางพัชรี ทิลาแดง และนายสนอง บุญเพิ่ม เรียกรับ เงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 เมื่อวันที่ 17 ธ.ค. 2563 ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 3 มีคำพิพากษาว่า ลงโทษจำคุก นายยุ่น ทิลาแดง จำเลยที่ 1 มีกำหนด 2 ปี 6 เดือน จำคุก นางพัชรี ทิลาแดง จำเลยที่ 2 มีกำหนด 1 ปี 8 เดือน ส่วนนายสนอง บุญเพิ่ม จำเลยที่ 3 ลงโทษให้หนึ่งในสาม คงจำคุก 2 ปี 2 เดือน 20 วัน และปรับ 44,444.45 บาท ขณะที่โทษจำคุกนายสนอง บุญเพิ่ม จำเลยที่ 3 ให้รอการลงโทษไว้ 2 ปี

ต่อมาเมื่อวันที่ 12 มกราคม 2565 ศาลอุทธรณ์ พิพากษาแก้เป็นว่า ลงโทษปรับจำเลยที่ 2 เป็นเงิน 66,666.67 บาท อีกสถานหนึ่ง ลงโทษให้กึ่งหนึ่ง คง ปรับ 33,333.33 บาท (อ่านประกอบ: **ยื่นโทษ! อดีตนายก อบต.ไพบูลย์ อุบลฯ เรียกเงินตอบแทนจ่ายโบนัส พงง.**)

2. นายกิตติวัฒน์ เลิศฤทธิชัยกิจเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลโคกพุทรา อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เรียกรับเงินส่วนแบ่งจากเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556 จากพนักงานเทศบาลตำบลโคกพุทรา เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2565 ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 1 มีคำพิพากษาว่า นายกิตติวัฒน์ เลิศฤทธิชัยกิจ จำเลย มีความผิดตามมาตรา 148 ตัดสินโทษจำคุก 5 ปี และปรับ 40,000 บาท แต่จำเลยไม่เคยรับโทษจำคุกมาก่อน ประกอบกับไม่ได้นำเงินที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โทษจำคุกให้รอการลงโทษมีกำหนด 2 ปี (อ่านประกอบ: **รอลงอาญาคุก 5 ปี! อดีตนายกเทศฯ โคกพุทรา เรียกเงินตอบแทนจ่ายโบนัส พงง.**)

3. นางสาวิมล รัตนธัยรัตน์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลผักปัง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดชัยภูมิ เรียกปรับเงินส่วนแบ่งจากเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปี 2549 จากพนักงานเทศบาลตำบลผักปัง เมื่อวันที่ 23 ก.พ. 2564 ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 3 ที่พากษาว่า นางสาวิมล จำเลยมีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 149 จำคุก 5 ปี ปรับ 40,000 บาท จำเลยรับสารภาพลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 2 ปี 6 เดือน ปรับ 20,000 บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 5 ปี (อ่านประกอบ:ป.ป.ช.ขออุทธรณ์สู่! รอลงอาญาคุณ 2 ปี 6 ด.อดีตนายกเทศฯ ผักปัง เรียกส่วนแบ่งจ่ายโบนัส พงง.)

4. นายอภิเชษฐ สังวิบุตร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) สีแก้ว อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด เรียกปรับเงินผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ (โบนัส) ประจำปี 2552 จากพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2564 ศาลอุทธรณ์ มีคำพิพากษายืนตามอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 4 ที่มีคำพิพากษาว่า นายอภิเชษฐ สังวิบุตร จำเลย มีความผิดตาม ป.อ.มาตรา 148 จำเลยให้การปฏิเสธ ลงโทษจำคุก 5 ปี (อ่านประกอบ:ยื่นโทษคุณ 5 ปี! อดีตนายก อบต.สีแก้ว ร้อยเอ็ด เรียกเงินตอบแทนจ่ายโบนัส พงง.)

5. นายอุปลักษณ์ ไชยมงคล เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีตำบลน่าน้อย อำเภอน่าน จังหวัดน่าน เรียกเงินประโชยน์ตอบแทนอื่น เป็นกรณีพิเศษ (เงินโบนัส) ประจำปี 2555 จากลูกจ้างและพนักงานเทศบาลตำบลนา เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2565 ศาลอุทธรณ์ มีคำพิพากษายืน ตามศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 5 ที่ตัดสินว่า นายอุปลักษณ์ ไชยมงคล จำเลย มีความผิดตามมาตรา 157 จำคุก 2 ปี และปรับ 50,000 บาท โทษจำคุกเห็นสมควรให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี (อ่านประกอบ:รอลงอาญาคุก 2 ปี! คดีที่สองอดีตนายกเทศฯ น่าน้อย น่าน เรียกเงินตอบแทนจ่ายโบนัสพนง.)

จากข้อมูลคำพิพากษาศาลฯ ทั้ง 5 คดี สามารถสรุปข้อมูลได้ 3 ส่วน คือ

- มีผู้ถูกกล่าวหาหลายราย ได้รับการรอลงอาญา
- ข้อกฎหมายที่ใช้ในการพิจารณาโทษ จะมี 2 มาตรา หลัก คือ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 148 และ 149

โดยมาตรา 148 ระบุว่า ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ ช่มชู้ใจหรือจงใจเพื่อให้เกิดความเสียหายหรือทำให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา 149 ระบุว่า ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต

แม้บทลงโทษทั้ง 2 มาตรา จะมีความรุนแรง แต่อย่างไรก็ตามแล้ว มีผู้ถูกกล่าวหาหลายราย ได้รับการลงอาญา หลังมีการรับสารภาพ และไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อน

@สส.ชี้กฎหมายใหม่หลังปี 62 โดนร้องหักเงินแลกโบนัสสอบให้ออกสถานเดียว

เกี่ยวกับปัญหาพฤติการณ์การคดีทุจริตในกรณีเรียกรับผลประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษเพื่อแลกกับการจ่ายเงินโบนัสให้กับพนักงานลูกจ้างของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สอ.) ได้ให้สัมภาษณ์สำนักข่าวอิศรา ถึงปัญหาการทุจริตกรณีนี้ว่า ต้องขอชี้แจงก่อนว่าการดำเนินคดีเกี่ยวกับผู้บริหารระดับนายก อบต., นายกเทศมนตรี ที่ผ่านมานั้นตามหลักการที่หากมีการไปเรื่องฟ้องต่อศาลอาญาแล้ว ก็จะต้องมีการสอบว่าจะให้พ้นจากตำแหน่งด้วย ซึ่งเท่าที่ทำงานมา ส่วนใหญ่ถ้าหากผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดนสอบเรื่องประเด็นหักค่าตอบแทน เรียกเงินแลกจ่ายโบนัส ก็มักจะให้พ้นจากตำแหน่งมาโดยตลอด ยกเว้นแต่กรณีที่ว่าพ้นจากตำแหน่งเกิน 2 ปีไปแล้ว ก็ไม่สามารถสั่งให้พ้นจากตำแหน่งได้

"คดีเรื่องการหักค่าตอบแทน เรียกเงินแลกจ่ายโบนัส ส่วนมากจะเกิดในช่วงปี 2557-2559 ซึ่งส่วนมากจะเข้าข่ายว่าพ้นจากตำแหน่งเกิน 2 ปีไปแล้วทั้งนั้น มันก็เลยสั่งพ้นจากตำแหน่งไม่ได้ สรุปก็คือต้องดูเป็นกรณีไปเลยว่าเหตุมันเกิด พ.ศ.อะไร ป.ป.ช.ชี้มูล พ.ศ.อะไร ซึ่งถ้าหากว่าเกิดก่อนปี 2562 เป็นต้นไปมันก็เกิน 2 ปีทั้งนั้น ซึ่งที่ผ่านมามีการวินิจฉัยของศาลแล้วเขาก็ไม่ค่อยจะลงอาญา แต่ว่าสั่งลงโทษทัณฑ์กักขัง เป็นส่วนใหญ่"

"ในปัจจุบันนั้นถ้าหากมีใครหักเงินนั้นข้าราชการเขาฟ้องหมดแล้ว ซึ่งก็จะนำไปสู่การสอบให้พ้นจากตำแหน่ง สรุปก็คือว่าต้องไปดูในช่วงเวลาของการชี้มูลกันด้วยว่ามันเป็นช่วงกฎหมายเก่าหรือว่ากฎหมายใหม่ โดยหลังจากนี้ก็จะต้องตรวจสอบกันต่อไปว่าหลังจากปี 2562 นั้นมีการเรียกรับโบนัสหรือผลประโยชน์กันหรือไม่ ซึ่งถ้ามีจริงก็ต้องมาไล่ดูอีกว่าได้มีการสั่งให้พ้นจากตำแหน่งกันหรือไม่"

@ป.ป.ช.รับที่ผ่านมามองต่างมุมท้องถิ่นเรื่องความเสียหาย

ขณะที่นายนิติไชย เกษมมงคล เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้กล่าวว่า การแก้ไขปัญหาเรื่องท้องถิ่นนั้นอันที่จริงจะอยู่ในหน้าที่ของนายอำเภอกับผู้ว่าราชการจังหวัด และเป็นเรื่องในข้อตกลงระหว่างภายในองค์การที่อาจจะยินยอมหรือไม่ยินยอม แต่ก็ต้องยอมรับว่าการกำหนดให้มีการหักเงินนั้นไปห้ามก็ลำบาก ถ้าหากจะมีการทุจริตเกิดขึ้น ซึ่งที่ผ่านมา ป.ป.ช.ก็เคยมีการเตือนแล้ว และถ้าหากมีข้อร้องเรียนเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสขึ้นมาจริงๆ ก็คงดำเนินการอย่างเฉียบขาด

เมื่อถามถึงแนวทางการป้องกัน นายนิติไชยกล่าวว่า ป.ป.ช.ได้มีการมอบหมายถึงสำนักภาคต่างๆ สำนักมาตรการการป้องกันการทุจริตไปศึกษาก่อน ก่อนที่จะนำเสนอให้กรรมการ ป.ป.ช.ชุดใหญ่ไปพิจารณาต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่นที่จะนำไปสู่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ชุดใหญ่ก็มีไม่มาก ก็ยังไม่ทราบว่าจะมีประเด็นเรื่องการหารือเรื่องมาตรการป้องกันเรียกปรับผลประโยชน์ตอบแทนนั้นจะมีเข้าไปเมื่อไร

เลขาธิการ ป.ป.ช.ยอมรับว่า "ในประเด็นเรื่องการเรียกผลประโยชน์นั้นอาจจะมีการมองในมุมที่แตกต่างกันออกไปอยู่บ้าง โดยในมุมของท้องถิ่นเขาอาจจะมองว่ามันไม่เสียหายหรือเสียหายไม่มาก เขาอาจจะมีข้ออ้างในระดับท้องถิ่นที่สามารถเอื้อให้สามารถหักเงินเดือนได้ ยกตัวอย่างเช่นคล้ายกับกรณีของเสาไฟกินรีที่ราชบุรี ที่เขามีข้ออ้างไปว่าสภาท้องถิ่นนั้นได้มีการอนุมัตินโยบายแล้ว ป.ป.ช.เป็นใคร ถึงจะมาล่วงการทงานของท้องถิ่นได้"

แต่อย่างไรก็ตาม ป.ป.ช.มองว่านี่มันก็เป็นกรทุจริตต่อรัฐ ทำให้เกิดความเสียหาย เรื่องนี้ท้ายที่สุดก็ต้องส่งศาลอาญาให้เป็นผู้ตัดสินอีกทีอยู่ดี ซึ่งเรื่องการเมืองต่างมุมระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นกับทาง ป.ป.ช.นั้นก็จะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอยู่เสมอเป็นเรื่องปกติ"

เมื่อถามถึงกรณีที่รองอธิบดี สด. ได้กล่าวว่าเรื่องการข่มขู่ความผิดนาย อดต, นายกเทศมนตรี ส่วนมากแล้วนั้นจะเป็นการข่มขู่ความผิดในช่วงก่อนปี 2562 ซึ่งเขาออกจากตำแหน่งไปนานแล้ว ไม่สามารถให้ออกจากตำแหน่งได้อีก แต่หลังจากปี 2562 ซึ่งมีกาออกกฎหมายใหม่นั้น ถ้าหากมีการร้องว่ามีกรเรียกปรับค่าตอบแทนเกิดขึ้น ก็จะมีการสอบสวนเพื่อให้ออกจากตำแหน่งนาย อดต., นายกเทศมนตรีโดยทันที

นายนิติไชยกล่าวว่า เรื่องนี้ต้องขอไปตรวจสอบก่อนว่าหลังจากปี 2562 ยังมีการร้องเรียนกรณีผู้ดำรงตำแหน่งนาย อดต. และนายกเทศมนตรีนั้นเรียกปรับผลตอบแทนเพื่อแลกกับการเสนอเงินโบนัสหรือไม่

นายนิติไชย เกษมมงคล เลขาธิการป.ป.ช.

ขณะที่สำนักข่าวอิศรา ได้พยายามตรวจสอบข้อมูลเชิงลึกปัญหาการทุจริตเรียกปรับผลตอบแทนเพื่อแลกกับการจ่ายเงินโบนัสเพิ่มเติม พบว่าที่ผ่านมา แม้จะมีผู้บริหารอปท.ถูกตัดสิทธิลงโทษจำคุกไปหลายคดีแล้ว แต่ปัจจุบันหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรง ก็ยังมิได้มีการออกมาตรการป้องกันแก้ไขปัญหาการทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยขึ้นมาได้อีก

จึงต้องจับตาคุณต่อไปว่า ในอนาคตปัญหาเรื่องนี้จะมีการป้องกันปัญหาออกมาหรือไม่? อย่างไร?